

บทคัดย่อ

การเรียนในสาขาวิชาทันตแพทยศาสตร์ ต้องเผชิญกับความเครียดไม่น้อย ไม่ว่าจะเป็นการต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ในการทำงาน และความกดดันจากสภาพการเรียน การทราบสภาวะความเครียดและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ย่อมสามารถใช้เป็นแนวทางในการป้องกันความเครียดได้แนวทางหนึ่ง การศึกษานี้จึงมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับความเครียดและปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อระดับความเครียดที่เกิดขึ้นในนักศึกษาทันตแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึง 6 ปีการศึกษา 2538-2539 จำนวน 535 คนโดยใช้แบบสอบถามซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วนที่ 1 ประกอบด้วยข้อมูลส่วนบุคคลและปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อระดับความเครียด ส่วนที่ 2 เป็นแบบวัดสภาวะความเครียด Health Opinion Survey (HOS) ของ McMillan กลุ่มเป้าหมายตอบแบบสอบถาม 2 ครั้ง ในช่วงใกล้สอบของแต่ละเทอม คือเดือนสิงหาคม และเดือนมกราคม ผลการศึกษา พบว่าครั้งที่ 1 มีผู้ตอบแบบสอบถาม 354 คน (ร้อยละ 66.2) และครั้งที่ 2 441 คน (ร้อยละ 82.4) ระดับความเครียดไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$) ระหว่างภาคการศึกษา แต่พบว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษามีผลต่อระดับความเครียดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.0001$) โดยมีระดับความเครียดอยู่ระหว่าง 33.3 (S.D.=5.4) ชั้นปีที่ 1 จะมีระดับความเครียดต่ำสุดในขณะที่ชั้นปีที่ 2 และ 3 มีระดับความเครียดค่อนข้างสูง ส่วนปัจจัยที่เกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$) แตกต่างกันไปในแต่ละชั้นปี โดยมีปัจจัยร่วมที่สำคัญได้แก่ การมีโรคประจำตัว การต้องรับประทานยาเป็นประจำ ปัญหาการเรียนในช่วงโมฆะบรยาย ปัญหาการเรียนในห้องปฏิบัติการ ปัญหาเรื่องที่พัก และการไม่เล่นกีฬา ซึ่งปัจจัยเหล่านี้เกี่ยวข้องกับระดับความเครียดในหลายชั้นปี อย่างไรก็ตาม การนำข้อมูลดังกล่าวไปเผยแพร่และหาแนวทางป้องกัน รวมทั้งหาวิธีการจัดการปัจจัยของความเครียดของนักศึกษา ตลอดจนการติดตามผลของวิธีการจัดการกับความเครียดดังกล่าวก็ยังเป็นประเด็นที่น่าศึกษาต่อไป

ปิยะนารถ จันทราโชติวิทย์, วิชัย วิวัฒน์คุณูปการ และทรงวุฒิ ดวงรัตนพันธ์. 2539. รายงานการวิจัยเรื่อง

ความเครียดของนักศึกษาทันตแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ = Stress in Chiang Mai University's dental students. เชียงใหม่ : คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.